

ADOLESCENCE

Proposta didàctica de Ramon Breu

SINOPSI- COMENTARI

Adolescence (*Adolescència*) és una sèrie britànica de Netflix, que es troba amb subtítols en català, creada i protagonitzada per Stephen Graham. Es tracta d'un drama familiar que s'inicia quan la policia esbotza la porta d'una casa per detenir un noi de tretze anys, en Jamie, acusat d'assassinar una companya de l'escola.

La sèrie consta de quatre capítols: la detenció, la investigació de la policia a l'institut, una sessió d'en Jamie amb una psicòloga i, finalment, els esforços de la família per tornar a la rutina malgrat l'estat de devastació en què es troben.

La sèrie no mostra els detalls del crim. No es tracta de saber el com sinó el perquè de l'acció. Als creadors d'*Adolescence* els interessa desxifrar les causes que poden portar a algú de tretze anys a matar una companya. Volen saber què pot succeir en el si d'una família treballadora, estable, estructurada, implicada en el benestar dels seus fills per acabar patint una situació com aquesta.

Al llarg dels quatre capítols apareixen qüestions com l'educació emocional, la masculinitat mal entesa, la crisi del sistema educatiu, la pressió social de determinades xarxes socials, l'assetjament escolar, les amistats tòxiques o les dificultats per digerir les transformacions socials.

Aquesta obra fílmica es fixa en el llenguatge no verbal dels personatges, en les seves mirades, en els seus silencis i en la manera com interaccionen entre ells. La història insinua i cada espectador és lliure d'interpretar els fets. La direcció de Philip Brantini i unes actuacions brillants de tot el conjunt d'actors i actrius, on destaca la del jove Owen Cooper encarnant el nen protagonista, ens aboquen a un relat hipnòtic i difícil de pair, que és justament el que volien els seus creadors.

Els quatre capítols estan rodats en pla seqüència, un recurs tècnic de gran dificultat que contribueix a esponjar el temps narratiu i que implica unes transicions que faciliten la reflexió de l'espectador, apel·lant a aquesta necessitat de fer-se preguntes i anar trobant algunes respostes.

FITXA DE LA SÈRIE

Títol: *Adolescence*. Regne Unit

Creada per: Stephen Graham i Jack Thorne

Direcció: Philip Barantini

Guió: Stephen Graham i Jack Thorne

Producció: Philip Barantini, Peter Balm, Emiliy Feller, Dede Gardner, Stephen Graham, Mark Herbert, Des Hugues, Jo Johnson, Jremy Kleiner, Leo Martin, Brad Pitt, Nial Shamma, Carina Sposato, Hannah Walters, Nina Wolarsky.

Director de fotografia: Matthew Lewis

Muntatge: Hannah Dunnell

Música: Aaron May, David Ridley

Direcció d'art: Jordan McHale, Ian Tomlison.

Any: 2025

Durada de cada episodi: 60 minuts aproximadament.

Intèrprets: Owen Cooper (Jamie Miller); Stephen Graham (Eddie Miller); Ashley Walters (DI Luke Bascombe); Faye Maray (DS Misha Frank); Christine

Tremarco (Manda Miller); Amelie Pease (Lisa Miller); Erin Doherty (Briony Ariston); Mark Stanley (Paulie Barlow); Jo Hartley (Mrs. Fenimore); Kayne Davis (Ryan); Lewis Pemberton (Tommy); Amari Bacchus (Adam Bascombe); Fatima Bojang (Jade); Hannah Walter (Mrs. Bailey).

ACTIVITATS DE COMPREENSIÓ I REFLEXIÓ

Episodi 1

1. Escriviu la sinopsi d'aquest episodi.
2. L'acció succeeix a Heywood. Busqueu en quina part de la Gran Bretanya està situada aquesta localitat. Feu una descripció del lloc des del punt de vista geogràfic i social.
3. Què us sembla la manera com la policia irromp a casa dels Miller?
4. Quina és la reacció d'en Jamie mentre el condueixen a comissaria?
5. Trobeu alguna situació que us cridi l'atenció sobre el tracte del noi a comissaria?
6. De què s'acusa a en Jamie?
7. Per què li fan una extracció de sang?
8. ¿Per què respon el noi amb la fórmula "sense comentaris" a les preguntes compromeses?
9. El pare, l'Eddie, diu que la nit anterior estava de guàrdia i que va tornar a casa de matinada, per tant no sap a quina hora va tornar en Jamie. Què creieu sobre que un noi de tretze anys torni a casa a més tard de les 10:30?
10. Quan la policia ensenya el vídeo, la història emprèn un signe diferent al que podíem creure. Què pensàvem fins ara i que creiem després de saber el contingut de la gravació?
11. ¿Què en penseu que en Jamie no respongui el seu pare quan aquest li pregunta per què ho va fer i si vol demanar disculpes a la mare?
12. Després del visionat del vídeo, com reacciona el noi?

Episodi 2

1. Escriviu la sinopsi d'aquest segon episodi.
2. Parleu de la personalitat de l'inspector Bascombe. Com viu el cas d'en Jamie? Quina relació té amb el seu fill Adam?
3. L'ajudant de l'inspector, Misha Frank, diu que no ha volgut tenir fills. Quines penseu que són les seves raons?
4. El director de l'institut està molest perquè ha tingut catorze trucades de pares arran de la mort de la Katie. Creieu que estan justificades les trucades?
5. Quina impressió us heu emportat de l'institut?

6. ¿Esteu d'acord amb la policia quan diu que tots els centres escolars fan pudor de col, vòmit i masturbació?
7. Què li passa a la Jade? Per què està tan alterada? Com és que reacciona tan violentament contra en Ryan.
8. Què li explica l'Adam al seu pare? Creieu que, en aquest moment, es comença a entendre la causa de l'assassinat de la noia?
9. Què és el moviment *incest*? Busqueu informació i redacteu-ne una definició.
10. Per què en Ryan s'escapa per la finestra de la classe?
11. De qui era el ganivet que es va fer servir per matar la Katie?
12. Com interpreteu que al pare d'en Jamie porti flors al lloc on va morir la noia? Quin significat té?

Episodi 3

1. Feu la sinopsi d'aquest capítol.
2. Què en penseu de la psicòloga, la Briony Ariston? Com viu l'entrevista amb en Jamie?
3. En quina mena de centre està internat el noi?
4. Quina finalitat tenen les sessions d'en Jamie amb la psicòloga?
5. A través de diferents detalls podem saber com és el comportament del noi dins del centre. Com és aquest comportament?
6. Segons el que diu en Jamie, com es relaciona amb les noies? Per què li menteix a la Briony Ariston sobre aquesta qüestió?
7. Valoreu les reaccions violentes del noi durant aquest episodi. Què ens demostren?
8. Què vol dir la teoria del 80%-20%? Creieu que és certa?
9. Pel que anem sabent, ¿quin fou el desencadenant de l'agressió mortal a la noia?
10. Per què creieu que la psicòloga li diu al si entén què és la mort?
11. Quan la psicòloga li diu a en Jamie que és la seva darrera sessió, com reacciona el noi? Per què ho fa d'aquesta forma?
12. Després de tres capítols, com valoreu la personalitat d'en Jamie?

Episodi 4

1. Han passat tretze mesos des de l'assassinat de la noia i és el dia de l'aniversari del pare de la família. A la seva furgoneta algú ha pintat la paraula "Pederasta". Quin sentit li trobeu a la pintada?
2. La mare, la Manda, li planteja al seu marit marxar a viure a una altra ciutat, a Liverpool. Per què s'hi nega l'Eddie?
3. Per què el pare s'enutja tant després de la conversa amb l'empleat de magatzem de bricolatge?
4. Per què tira la pintura blava per sobre de la furgoneta tan malament?
5. Creieu que els autors de la pintada són els dos nois que van en bicicleta?

6. En Jaime truca el seu pare per felicitar-lo. Què més li diu? ¿Com canvia el sentit de la història arran d'aquesta conversa telefònica?
7. Un cop a casa, la mare recorda que en Jamie es tancava a la seva habitació i tenia el llum encès fins a molt tard. Pare i mare tracten de trobar les causes del comportament del noi. Quina opinió sostenen tant la mare com el pare? Estàs d'acord amb la mare quan diu que podien haver fet alguna cosa més? Quina responsabilitat tenen als pares pel que fa al que ha fet el seu fill?
8. Analitzeu l'evolució del personatge de l'Eddie Miller, el pare, al llarg de la sèrie. Feu el mateix amb la mare i la germana.

LLENGUATGE I TÈCNiques AUDIOVISUALS

Episodi 1

1. Tota la sèrie està rodada en pla seqüència. En què consisteix el pla seqüència? Quines dificultats comporta?
2. Creieu que és adequat el títol d'*Adolescence (Adolescència)*? Com l'haguéssiu titulat vosaltres?
3. En el minut 12, quan a la comissaria el sergent li demana les dades a en Jamie, la càmera fa un moviment. Quin és?
4. En el minut 14 observem com les paraules van perdent intensitat a favor de la banda sonora, ¿per què creieu que el director va decidir fer servir aquest recurs?

Episodi 2

1. En bona part de la sèrie, el rodatge s'ha fet amb *steady cam*. Expliqueu en què consisteix aquest moviment de càmera?
2. En els minuts 42 i 48 observem uns primer plans de l'inspector Bascombe i de l'Eddie Miller, respectivament. Què ens volen transmetre, en general, els primers plans?

Episodi 3

1. En el minut 6 observem un moviment circular de la càmera al voltant dels dos protagonistes de l'episodi. No és l'únic perquè es repeteix en altres ocasions. Quin és l'objectiu d'aquest moviment?
2. En el minut 10, en Jamie badalla i somriu. No figurava en el guió, sinó que és una reacció producte del cansament de l'actor, però els responsables de la sèrie van decidir incloure aquesta reacció en la gravació definitiva. Què n'opineu?

Episodi 4

1. Al principi de l'episodi un rètol ens informa que han passat tretze mesos. Potser el recurs és poc cinematogràfic. Què haguéssiu proposat vosaltres per informar als telespectadors del pas del temps?
2. En dos moments, al minut 1 amb 32 segons, i al minut 10 amb 50 segons, la càmera se situa per sobre del personatge. De quina angulació es tracta?
3. En el moment en què la família puja a la furgoneta, l'Eddie fa veure que condueix però en realitat no ho fa. Com devia resoldre aquesta situació el director?

Consulteu aquest blog si teniu algun dubte:

<http://lenguatgecinematografic.wordpress.com/>

PANTALLA DE LECTURES

“ADOLESCÈNCIA”, O COM FER-HO MÉS DIFÍCIL ENCARA

La sèrie de Netflix de què tothom parla encara, Adolescència, està rodada amb una d'aquelles acrobàcies tècniques que no sempre estan justificades o són necessàries, però que aquí aporta la tensió creixent d'un producte per al qual l'adjectiu “incòmode” queda curt. L'equip, dirigit per Phillip Barantini, es va proposar de rodar cada un dels quatre episodis en una sola presa de principi a final, un repte difícilíssim tenint en compte que, excepte el tercer capítol, la resta tenen múltiples localitzacions i que el segon episodi, en concret, el que transcorre a l'escola del nen acusat d'assassinar una companya, va implicar 370 extres que eren, de fet, alumnes de l'escola en la qual es va rodar. L'equip s'havia proposat de fer deu intents per episodi, però van haver d'ampliar-se a 15. Tot i així, el primer capítol va sortir bé a la segona, el primer dia de rodatge. El segon, que implicava fins i tot una càmera aèria enganxada a un dron, va funcionar a la presa número 13; el tercer, en el qual parlen el nen i una psicòloga infantil (Erin Doherty) en una sala tota l'estona, va sortir a la presa onze, i l'últim a la 16. En aquest, a més, Stephen Graham, que és el creador de la sèrie i interpreta el pare del nen acusat, havia de simular que conduïa una furgoneta durant gran part del capítol.

Begoña Gómez Urzaiz. "Adolescència o com fer-ho més difícil encara" Cultura/s. La Vanguardia. Pàg. 12. 29-3-2025.

Activitats

1. Com és que rodar d'aquesta forma aporta més tensió? Ho heu notat?
2. Per què deu ser més fàcil un rodatge convencional, sense fer servir el pla seqüència?
3. En una filmació amb multitud de preses, en què consisteix el muntatge?

"ADOLESCÈNCIA" REVIFA EL DEBAT: CAL PROHIBIR L'ACCÉS A LES XARXES ALS ADOLESCENTS?

El guionista i dramaturg britànic Jack Thorne ha escrit diversos drames televisius amb què esperava suscitar un debat polític. Però fins fa poques setmanes mai no ho havia acabat d'aconseguir. Se n'ha sortit amb la seva nova sèrie, *Adolescència*, que es pot veure a Netflix.

Des que es va estrenar, el 13 de març, aquest drama en quatre parts sobre un noi de 13 anys sospitós d'haver matat una noia de la seva escola després d'haver estat exposat potencialment a idees misògines a internet, s'ha convertit en l'èxit més recent de Netflix. Després de la seva estrena, va ser el programa més vist de la plataforma en desenes de països, incloent-hi els Estats Units. Al Regne Unit la sèrie ha estat alguna cosa més que un tema de conversa al lloc de treball. També ha revifat el debat sobre si el govern hauria de restringir l'accés dels nois als telèfons mòbils per evitar que tinguin accés a continguts nocius.

Els diaris han publicat desenes d'articles sobre *Adolescència*, que Thorne va escriure amb l'actor Stephen Graham. Un titular de *The Times of London* el va anomenar "El drama televisiu que tots els pares haurien de veure", i els activistes a favor de la prohibició del telèfon a les escoles han aconseguit més suport en la seva causa. Al Parlament del Regne Unit els legisladors han utilitzat el programa per fer política. Fa pocs dies el primer ministre, Keir Starmer, va dir a la Cambra dels Comuns que estava veient *Adolescència* amb els seus dos fills, i va afirmar que era necessari actuar per abordar les "conseqüències fatals" que els joves i els nens vegin continguts nocius a internet.

Thorne va dir en una entrevista que s'alegrava que el primer ministre hagués fet referència a la seva sèrie. Tot i això, va afegir, volia que els legisladors britànics fessin alguna cosa més que parlar del seu drama: vol que aprovin una llei que prohibeixi als joves accedir a les xarxes socials fins als 16 anys. *Adolescència* apareix en un moment de creixent preocupació mundial per l'impacte dels mòbils en la salut i el desenvolupament social dels nens. L'any

passat Austràlia va prohibir als menors de 16 anys l'accés a xarxes socials (tot i que la llei inclou moltes excepcions), i al febrer el govern de Dinamarca va anunciar que aviat prohibiria els mòbils a les escoles, cosa que França ja va implementar a les escoles primàries i secundàries.

Sembla que el Partit Laborista, que governa al Regne Unit, no té gens d'interès a impulsar una llei similar. Tot i això, al Regne Unit hi ha un llarg historial de programes de televisió que tenen l'habilitat de convertir temes de preocupació social en les qüestions polítiques més urgents del moment. A la dècada de 1960 la BBC emetia un drama cru com *Cathy come home*, de Ken Loach. Aquest programa va encendre el debat sobre la difícil situació de les persones sense llar, un tema del qual en aquella època gairebé no es parlava. Més recentment, després de la transmissió el 2024 de *Mr. Bates vs. the Post Office*, un drama sobre centenars d'empleats de correus reals que van ser condemnats injustament per robatori, Rishi Sunak, el primer ministre en aquell moment, va anunciar ràpidament una llei per exonerar-los. James Strong, director de *Mr. Bates vs. the Post Office*, ha dit que part de la raó per la qual *Adolescència* està generant tant de debat és que els espectadors poden identificar-s'hi fàcilment, ja que gira al voltant d'una família normal i afectuosa. "També aborda una preocupació social que estava a punt d'explotar", alerta Strong.

Thorne ha explicat que va començar a treballar en *Adolescència* fa al voltant de dos anys i mig, quan Graham, l'actor, es va posar en contacte amb ell per dir-li que li havia commocionat una sèrie d'assassinats en què uns nois havien matat a punyalades unes noies, i que volia escriure una sèrie que explorés per què havien passat aquests crims.

Al principi van tenir problemes per trobar una motivació per al personatge protagonista de la sèrie, Jamie Miller (Owen Cooper), fins que una assistent va suggerir que investiguessin la cultura dels *incels*, homes que es consideren cèlibes involuntaris i que ataquen les dones a internet. Thorne es va comprar un telèfon d'un sol ús amb què va crear nous comptes a les xarxes socials i va passar sis mesos submergint-se "en forats molt foscos" de contingut *incel*. Això el va fer adonar que l'ombrívola aritmètica de la visió *incel* del món –la creença que el 80% de les dones se senten atretes per només el 20% dels homes, per la qual cosa els nois han de manipular les noies si volen trobar parella sexual– també podia semblar "increïblement atractiva" per a molts homes. La investigació, segons Thorne, el va deixar aterrit davant la possibilitat que el seu fill de 8 anys es trobés amb aquest tipus d'idees quan tingués un mòbil. Daisy Greenwell, fundadora de l'organització Smartphone Free Childhood, diu que la sèrie parla d'aquesta "profunda sensació de pànic" que senten molts pares, però que "el govern va darrere del públic en això".

Greenwell explica que al grup de WhatsApp de l'organització s'havia estat comentant els moments de la sèrie que els havien fet plorar i molta gent havia destacat el tercer episodi de la sèrie, en què una psicòloga, interpretada per Erin Doherty, interroga el Jamie sobre la seva opinió sobre les dones. En aquest moment el Jamie passa de ser un noi dolç i aparentment innocent a un adolescent agressiu ple d'ira, i Greenwell ressalta que aquest canvi pertorba i espanta molts pares.

En una entrevista, Doherty explica que els actors van passar dues setmanes assajant l'episodi, que, com cada capítol d'*Adolescència*, és una sola presa que dura aproximadament una hora. En van fer 11 versions, i el director finalment va triar la darrera. Doherty diu que només pot fer conjectures de per què la sèrie toca una fibra tan sensible, i que part de l'atractiu podria ser que no és didàctica. Tot i que molts espectadors consideren que l'ús dels mòbils és el detonant de les accions assassines del noi, el guió de la sèrie té "la valentia de no donar respostes", diu Doherty. I encara que en diverses entrevistes als mitjans de comunicació Thorne ha demanat lleis per limitar l'ús dels mòbils, diu que la sèrie no culpa mai únicament la tecnologia. A *Adolescència*, reflexiona, l'escola del noi està mal finançada i els mestres estan massa estressats i sobrecarregats de feina per aturar l'assetjament escolar, la policia no entén la manera com els adolescents es comuniquen entre si a les xarxes socials, i els amics i la família del noi no s'adonen del que és capaç de fer. Hi ha una vella dita en anglès que diu que per criar un nen cal tot un poble, però Thorne hi afegeix que també "cal un poble sencer per destruir un nen". I conclou que només voldria que *Adolescència* "convencés el poble per ajudar aquests nois".

Alex Marshall. "Adolescència" revifa el debat: cal prohibir l'accés a les xarxes als adolescents?. The New York Times. 10-4-2025, reproduït al suplement "Criatures". Diari Ara.

Activitats

1. Després d'haver vist la sèrie, ¿sou partidaris de prohibir l'accés a les xarxes socials dels menors de 16 anys?
2. ¿Hi ha hagut alguna sèrie que hàgiu vist que us ha fet reflexionar sobre algun aspecte social important? Quina?
3. Segons l'article ¿quins elements, al marge de la tecnologia, conflueixen en un desenllaç com el que explica la sèrie?

PSICÒLOGA FORENSE, SOBRE "ADOLESCÈNCIA": "EL PRINCIPAL PERILL QUE MOSTRA LA SÈRIE ÉS LA SOLITUD DELS ADOLESCENTS"

Netflix torna a acaparar les converses de milions de persones d'arreu del món. La seva nova sèrie d'èxit, *Adolescència*, ja és la més vista de la plataforma en 80 països. Una història molt impactant sobre un adolescent que, presumptament, ha matat una companya de classe. Una producció de quatre episodis que ha generat un gran debat al voltant de temes com la radicalització dels adolescents a través de continguts molt masclistes que hi ha a les xarxes socials o la falta de control per part dels pares i les escoles.

Elisa Micciola, psicòloga forense especialitzada en menors, ha dit a *El món a RAC1* que és una sèrie molt ben feta i ha celebrat que "està bé que puguem parlar aquests temes, que se'n parli a les escoles, que hi hagi sèries que ens facin reflexionar en aquest sentit".

Per Micciola, *Adolescència* aprofundeix en molts àmbits diferents i cada capítol ofereix una mirada molt particular que, de mica en mica, intenta resoldre una

pregunta. Però a diferència de la majoria de sèries, en què vols conèixer qui és l'assassí, aquí el fil conductor és "saber per què ho ha fet".

L'experta en menors ha volgut destacar que, encara que es parla molt del risc de les xarxes socials, "el principal perill que mostra la sèrie és la solitud dels adolescents". Considera que moltes vegades se senten sols i que els adults no els guiem o no els parlem de coses molt complexes que els preocupen: "No hem sigut prou oberts per parlar de determinats temes, hem heretat tabús i se senten perduts en aspectes com la diversitat de gènere o les noves masculinitats".

Per això, Micciola creu que la sèrie crida els pares per dir-los: "Us hi heu d'implicar!" Una alerta que també va dirigida a les escoles, on considera que com a societat "hem confós l'autoritat amb l'autoritarisme" i hem deixat de tenir figures que puguin servir d'exemples per als més joves. "El nen que es converteix en adolescent necessita un adult que el guïï perquè cerebralment no és prou madur per prendre certes decisions", ha explicat.

En aquest context -diu- els discursos que promouen la desigualtat i que hi han estat sempre "ara amb internet arriben amb molta més facilitat als nens de qualsevol edat". Micciola, fins i tot, ha comentat que ara ja no pregunta als menors que tracta quins dibuixos miren, sinó quins *youtubers* segueixen. Així pot saber si els influeix "l'esfera virtual del masclisme que es caracteritza per l'odi cap a les dones".

Les solucions a tot això, però, no són gens senzilles. Fins i tot aquesta psicòloga forense reconeix que la societat científica està molt polaritzada i no hi ha un consens clar sobre què hem de fer amb les pantalles i les xarxes socials. "Estem en un moment de novetat social que requereix temps", diu Micciola. Temps, en definitiva, per aprendre i per saber com ens hem de moure de forma adequada en aquest món que encara ens és tan desconegut.

Martí Esteban "Psicòloga forense, sobre *Adolescència* : "El principal perill que mostra la sèrie es la solitud dels adolescents" 21-3-25. "El Món a RAC1" rac1.cat.

Activitats

1. ¿Què creieu que cal fer amb les pantalles i les xarxes socials pel que fa als menors?
2. ¿Quina opinió teniu sobre el moviment d'homes que odien les dones?
3. Esteu d'acord en que cal un més gran acompanyament de la família i de l'escola respecte als adolescents?

ASPECTES DIDÀCTICS PER AL PROFESSORAT

Elements de debat, reflexió i aprenentatge:

- El problema dels adolescents.
- Les xarxes socials tòxiques.
- El moviment *incel*.
- L'assetjament escolar.

- La incomprensió de l'escola i de les famílies pel que fa als adolescents.
- La prohibició de mòbils i pantalles.
- Les causes que desencadenen fets com el que explica la sèrie.
- El poder de la sèries i el cinema a l'hora de plantejar debats socials.

Objectius formatius

- Plantejar la qüestió de prohibir les pantalles o d'educar en les pantalles.
- Analitzar les causes de reaccions com les que planteja la sèrie estudiada.
- Considerar la conveniència o no de la prohibició dels mòbils i de les xarxes socials als menors.
- Valorar els efectes de moviments d'odi com l'*incel*.
- Reflexionar sobre el paper de l'escola i de la família amb relació amb els adolescents.
- Estudiar i analitzar obres cinematogràfiques i les seves tècniques.